

Følelse, at man har villet handle ret egenmægtigt overfor dem, ikke har villet forhandle med dem, men simpelt hen har villet sige, at der og der skulde Skabet staa. Da de fik den Opfattelse, henvendte de sig, hvad de for Resten ogsaa havde gjort i en Skrivelse af 15. April 1915, til Ministeriet for offentlige Arbejder. De gør opmærksom paa, at et saadant Løfte er givet, og at de er parate til at føre en saadan Forhandling naar som helst, men da det senere gaar op for dem, at der ikke vil finde nogen Forhandling Sted med Hensyn til det, som var den oprindelige Tanke: ikke at gaa fra Rask Mølle over Klovborg til Ejstrup, men om at forlænge Horsens—Tørring-Banen til Ejstrup og ad den Vej komme i Forbindelse med Midtlængdebanen, hvilket vilde kræve store Ofre, mente man, at der maatte forhandles derom. Saa skrev man til Ministeriet for offentlige Arbejder under 7. Juni 1915 og sagde, hvor meget man var villig til at ofre, for at en saadan Plan kunde realiseres. Man var altsaa enig derom, eller man haabede i hvert Fald, at Horsens—Tørring-Banen vilde blive ombygget til en normalsporet Bane og forlænget, og at Ministeriet vilde faa Lovgivningsmagtens Støtte dertil, og man tilkendegav, at man vilde bringe de fornødne Ofre.

Alt dette lagde de forskellige interesserede Kommuner tydeligt og klart til Rette, men der er intet Hensyn taget dertil. Kun faar de paagældende Kommuner den 26. Oktober 1915 en Skrivelse fra Bestyrelsen for Horsens—Tørring-Banen med Spørgsmaal om, hvor meget de vilde tage af Aktier i det nye Aktieselskab, som skulde dannes, ikke for at fremme Horsens—Tørring-Banens Forlængelse til Ejstrup, men for at fremme den nye Linie Horsens—Rask—Ejstrup. De paagældende Kommuner svarer selvfølgelig, at dette vil de ikke være med til, fordi de fandt, at det var urimeligt og uberettiget at forlange, at det gamle Jernbaneselskab skulde gaa over i det nye, enten det mente, at dets Interesser var vel varetagne derved eller ej. Derfor vilde de ikke underskrive, men beholdt sig deres Stilling.

Efter at alle de forskellige Forsøg, man havde gjort paa at komme til en Forhandling med Horsens—Tørring-Banen om en Forlængelse og Ombygning af denne, var forblevet resultatløse, og efter at man i Efteråret havde faaet sit Forslag forkastet paa Horsens—Tørring-Banens Generalforsamling, er det, man synes, at alle Veje er spærrede, og det er dette, der giver

Anledning til, at Kommunerne Uldum, Langskov, Tørring og Øster-Nykirke, alle Sognene fra Uldum til Vejle, Vejle Amtsraad og Vejle By kommer til Ministeriet med et Andragende om, at de, saafremt man vil fremme et Jernbaneanlæg over Horsens—Tørring—Rask Mølle—Klovborg—Nørre-Snede—Ejstrup, maa faa fri Raadighed over Stykket fra Rask Mølle til Tørring, at de maa faa deres garanterede eller indbetalte Kapital, hvad det nu er, og endvidere Tilsagn om, at der skal bygges en Bane fra Vejle gennem de før nævnte Kommuner til Tørring. Dette Andragende er det, at en Deputation fra Vejle By og de paagældende Kommuner kommer til den højtærede Minister med kort før Jul. Nu vil jeg meget gerne indrømme, at de paagældende Kommuner, Vejle Amt og Vejle By fremkom med deres Ønsker tilsyneladende paa et meget sent Tidspunkt, men jeg vil atter hævde, at hele Spørgsmaalet for længst havde været fremme paa en saadan Maade, at man maatte have forventet, at Ministeren vilde have optaget denne Bane i Lovforslaget. Det vilde have været en Lettelse for os, og i hvert Fald vilde det have været langt behageligere for os, om denne Bane var blevet optaget i Ministerens Lovforslag, end at vi skulde indbringe den som et privat Lovforslag. Vi har imidlertid fundet, at vi burde indbringe dette private Lovforslag og bede om at faa det behandlet sammen med Ministerens Lovforslag, fordi det ene er en Følge af det andet.

Var Ministeren ikke fremkommet med sit Forslag om at ombygge Horsens—Tørring-Banen til Rask Mølle til normalsporet Bane og at gaa videre fra Rask Mølle over Klovborg og Nørre-Snede til Ejstrup, vilde vort Lovforslag ikke være fremkommet, og saa vilde de paagældende Kommuner have følt sig tilfredse ved det. Men derved, at Ministeren fremsætter dette Lovforslag, og paa Grund af forskellige Skrivelser baade fra Ministeriet og fra Administrationen i det hele har man i de paagældende Kommuner faaet den Opfattelse og har maattet faa den Opfattelse, at der er godt Haab om, at vort Lovforslag kan gennemføres. Dersom man i sin Lid, da man vedtog Loven om at bygge en smalsporet Bane fra Horsens til Tørring, havde valgt den Linie, som man nu vælger over Rask Mølle, Klovborg, Nørre-Snede og Ejstrup, vilde man efter min Mening have valgt det rette, men det gjorde man ikke. Da var det, at Horsens